

"Милли спорт төрләре
милләтне саклап
калырга ярдәм итә"

► 2-3 ◄

Исламиятнең
бөек газизе

► 3 ◄

Дини мәгариф система-
сында мәдрәсә мөгал-
лиме эшчәнлегенә
үзәнчәлекләре

► 3-4 ◄

ЯҢАЛЫКЛАР

МӨЧЕТКӘ АЙ КУЕЛДЫ

18 апрель көнне Болгар комплексындагы мөчеткә алтын ай урнаштырылды. Әлеге тантаналы чарада ТР Президентының социаль мәсьәләләр буенча ярдәмчесе, ТР Тарихи һәм мәдәни һайкалларын торгызу буенча республика фонды оешмасының башкаручы директоры Татьяна Ларионова, Спас муниципаль районы башкарма комитеты житкәчесе Сергей Тюнев, Спас районы имам-мөхтәсибе Фәрхәт хәзрәт Минсәгыйров һәм районның дин әһелләре катнашты.

Манарага куелган айлар Казан шәһәренә "Арт Групп" ЖЧЖ предприятиеcендә ясалган. Символларны манарага кую эшендә Казанның "Гриф" ЖЧЖ альпинистлары башкарган.

МӨСЕЛМАН ЯШЫЛӘРЕ СПАРТАКИАДАCЫ УТТЕ

Чирмешән районы үзәгендәге сәләмәтләнדרү комплексында мөселман яшьләре арасында спартакиада узды. Район мөхтәсибәте тырышлыгы белән оештырылган ярышлар район яшьләрен генә түгел, күрше район вәкилләрен дә бер мәйданга жыйды. Мөселман яшьләре командаларга бүленеп, волейбол, мини-футбол, кул көрәше, йөзү, бау тарту һ.б. дисциплиналар буенча көч сынашкан. Катнашучыларның барысына да истәлекле бүләкләр тапшырылган.

"САБЫЙГА" АКЦИЯСЕ БАШ-ЛАНДЫ!

2012 елның 19 апреленнән алып агымдагы елның 1 июненә кадәр ТР мөселманнары Диния нәзарәте "Болгар" радиосы һәм Бөгелмә районы мөхтәсибәте белән берлектә, эти-әннеләре ташлаган сабийларга көндәлек кирәк-яраклар (гигиена әйберләре, тукулану катнашмалары һәм кечкенә бала киёмнәре) жыю максатыннан, "Сабыйга" исемле хәйрия акциясе уздыра. Сабийлар Бөгелмә районы балалар хастаханәсә каршында урнашкан "социаль койкалар"да сәләмәтләнדרү һәм тернәкләндерү курслары үтәчәк. Мондый курсларны алар 30 көн эчендә үтәп бетәргә тиеш, ләкин тормыш күрсәткәнчә, әлеге вакыт аралыгында гына мона ирешеп булмый, шуңлыктан, дөвалану берничә айга сузыла. Балаларны урнаштыру буенча аларның хокукларын кайгырту (опека) бүлгәе шогылыләнә, алар балага яңа эти-әни таба яки аны якындагы балалар йортына урнаштыру жаен карый. Уртача алганда, ай давамында балаларның "социаль койкалар"ыннан дистәгә якын сабий узат. Әлеге сабийлар үзләрен эти-әннеләре тарафыннан кире кагылсалар да, Жир йөзәндә ярдәм кулы сузарга әзер торучы мәрхәмәтләр кешеләр аз түгел. Барчагызыны да сабийларның гомеренә битараф калмаска чакырабыз.

Балаларга ярдәм итәргә теләүчеләр бала кирәк-яракларын ТР мөселманнары Диния нәзарәтенә китерә ала.

Адресыбыз: 420111 Казан шәһәре, Лобачевский урамы, 6/27 йорт, 3 нче кат, 4 нче бүлмә, хәйрия һәм ярдәм күрсәтү бүлгәе.

Элемтә өчен телефон: +7 (843) 264-61-58 (Гөлнара Садыйкова).

Мәгълүматлар ТР мөселманнары Диния нәзарәтенә рәсми сайтынан (www.dumrt.ru) алынды

ГАЗЕТАЛАРГА ЯЗЫЛЫРГА ОНЫТМЫЙК!

1 апрельдән алып 28 июньгә кадәр 2012 елның II яртыеллыгы өчен "Дин вә мәгыйшәт" (язылу индексы - 16046) һәм "Умма" (83072) газеталарына язылырга мөмкин. 6 айга язылу бәясе - 118,38 сум.

Россиядә Коръән басылуга 225 ел тулу уңаеннан, агымдагы ел, Татарстан Республикасы мөселманнары Диния нәзарәте тарафыннан Коръән елы дип игълан ителде. Ел башында бу уңайдан үткөреләчәк чаралар планы төзелде. Быел республика, Россия һәм дөньякүләм дәрәжәдәге чаралар уздырылачак. Бүгенге көндә Коръән елы кысаларында алдыбызга куелган иң мөһим бурычларның берсе үтәлдә - күптән түгел мөфтият тарафыннан "Казан басмасы"ның юбилей басмасы әзерләнде. Диния нәзарәте Изге Китапны 10 мең тираж белән нәшер итте.

Республикабыз мәркәзе үзәнен басма Коръәнә - "Казан басмасы" белән дөнья күләмендә мәшһүр. Изге Китапның Россиягә кадәр чит илләрдә XV-XVI гасырларда ук нәшер ителә башлавы мәгълүм. Шунысы гажәп: аны бастыручылар мөселманнар булмаган һәм ул, ни-

гездә, ислам дине китапларын өйрәнү, тикшерү максатыннан чыгарылган. Ә "Казан басмасы" - Россиядә басылган беренче Изге Китап, өстәвенә, Ислам дөньясында мөселманнар тарафыннан нәшер ителгән тәүге басма.

Элгәреге заманнарда гарәпләр

Коръән тарихын шигъри юлларга салганнар. Ул ирекле тәржемә ясаганда болайрак әйтелә: "Коръән ингән - Хижазда (Соғуд Гарәбстаны), матур иттереп язылган - Истанбулда (Төркия), гүзәл иттереп укылган - Каһирәдә (Мисыр), мөселманнар тарафыннан беренче мәртәбә басылган - Казанда".

Ислам дине таралышында зур роль уйнаган Хижаз, Истанбул, Каһирә жирләре рәтендә Казанның телгә алынуы - ата-бабаларыбызның мөселманнар дөньясында мәртәбәсен тагын да ачыграк күрсәтә. "Казан басмасы" белән татар халкының типографияләрдә дини китаплар нәшер итү традициясенә нигез салына.

Бүгенге көндә үзәбезнең дини асылыбызга кайту турында

сөйләшүләр - менә шундый традицияләргә өйрәнү, белү, давам иттерү дә булып тора. Югыйсә, без традицияләргә гадәти күңел ачу чаралары итеп кенә күз алдына китерәбез. Бу - алай гына түгел. Дини китаплар басу татар халкының анын, рухын, каләбен (күңелен) нык иткән, аны төшенкелеккә бирелүдән саклаган. Һәм бу гамәлләр берничә гасыр давамында башкарылып килгән. Нәтижәдә, үзе зур бер мираска, традициягә әверелгән.

Әлбәттә, белемгә омтылган татар кешеләре элеккеге заманнарда белемне чит илләргә йөрөп таптулаган. Әмма, асылда, халкыбыз дини китапларны үзе нәшер иткән, хәтта аңа шрифтар да эшләгән. "Казан басмасы" мона зур дәлил булып тора. Дин әһелләре, зыялылар шул басмаларны тараткан, шул Изге Китапка таянып, күпсанлы фәнни хезмәтләр язган.

Әйтик, татарлар Петербурттагы беренче Коръән басылган типографияне Казанга кайтаруга ирешәләр. 1802 елны биредә "Иман шарты" дигән китап чыга. Аны татарлар "Татар әлифбасы" дип йортәләр. 1803 елны икенче китап буларак ике томнан торган Коръән дөнья күрә. Әлеге Коръән ике вариантта нәшер ителә. Беренчесе - 2 томлы итеп, икенчесе паралап (өлешләп) чыгарыла. Типография хужасы Габделгазиз Бурашев: "Балаларыбыз Коръән укырга өйрәнсен өчен шулай итеп бастырдык", - дип язып калдырган.

(Ахыры 4 нче биттә.)

ДИНЕБЕЗНЕҢ КҮРСӘТКЕЧЕ — КҮРКӘМ ХОЛЫК

Бүгенге көндә адәм балалары, мөселманнар иман күрсәткән төрле гыйбадәтләрдә күрә. Кайберәүләр иманлы булуны - күп итеп намаз уку, икенчеләре - ураза тоту, өченчеләре - күп итеп сәдака бирү дип саный. Юк шул, намаз укуың, ураза тотуың, сәдака бирүң дә иманның күрсәткече түгел әле. Ул - бары тик Раббың каршында үз вәзифаларыңны үтәү генә. Чынлыкта, күнең күркәм холкың иман күрсәткече булып тора.

Пәйгамбәрәбез Мөхәммәд (сгв) әйтә: "Иң камил иманлы кеше ул - иң күркәм холкың булганчыгың", - ди. Көннәрдән бер көнне Рәсүлбәз сәхабәләргә әйтә: "Кем дә кем Аллаһка вә Кыямәткә иман китергән булса, сүз сөйлә икән, хәерләнсен генә сөйләсен я тик торсын; кем дә кем Аллаһка вә Кыямәткә иман китергән булса, кунагын икъям кылсын, кадерләсен", - ди. Күрәсезме, хөрмәтләр кардәшләрем, Раббыбыз иманны күркәм холкың белән бәйлә. Иманьң булса, Раббыңның рәхмәтенә өметләнсәң, күркәм холкың бул, начар сүз сөйләмә, кунакчыл бул, күршенә зарар итмә, ди. Бүгенге көндә "без әһле сөннәт өммәте һәм пәйгамбәрәбез (сгв) шәфәгатенә өмет итәбез" дигән, шул хәдисне укуың, ә бер сүзен дә гамәлгә ашырмыйсың. Мөселманнар ислам диненә көзгәсә диләр, тик нәкъ киресенә дә килеп чыга. Башкаларга, күрше милләтләргә динебезнең матурлыгын, күркәм холкың күрсәтү өчен без

матур сүз урынына кычкырабыз, рәнжешкә рәнжеш белән кайтарабыз. Безнең халкыбыз, борынгы бабаларыбыз: "Таш белән атканга аш белән ат", - дигәннәр. Хәтта гарәп халкында да элек бик матур мәкаль булган: "Әл инсән габи дул ихсан (Кеше яхшылыкның колы)". Гомумән, безнең халык бөтен жирдә начарлык, катылык күрәп, күнегеп беткән инде. Ул синнән дә, балкы, үзәң каты сүзәң каты жавап көтәдер. Син шул вакытта яхшылык кылып куйсаң, каршында торган гафил бәндәгә йомшак сүз белән эндәшсәң, иман әһелен күркәмлеген күрсәтсән - ислам гадәтенә зур бер үрнәгә булыр иде. Кешегә, сиңа каты итеп кылынган бәндәгә иман күзәннән карый бел, ул бит әле Аллаһның кем, Рәсүлнең кем икәнлеген белми; ул бит әле гафил, син үз үрнәген мөселман дин, мәчеттә генә ятарга була ул, тик Пәйгамбәрәбез алай эшләдемә соң? Әлбәттә, юк. Чын Ислам, чын Пәйгамбәрәбез юлы ул - безгә күрәнгәнчә бозык, белми торган, гафил жәмгыятьтән качып яту түгел, ә шул халык арасында яшәп, аны рәнжетмичә, кимсетмичә хикмәт белән төзәтәргә, үзгәртәргә тырышу.

Хәдиснең икенче кисәгендә Рәсүлбәз: "Иманьң булса, күршөгә зарар салучы булма", - ди. Димәк, ислам дине ул - иң беренче чиратта, күршенә дә рәнжетмәү. Пәйгамбәрәбезнең (сгв) бик мәшһүр сорауга жавабын исәбезгә төшерик әле. Берәү сорый бит: "Бер хатын бар, ул нәфел намазлар укый, нәфел уразалар тотат, тик күршеләре аннан имин түгел, ул аларга зарар сала", - ди. Рәсүлбәз әйтте: "Ул хатында һичбер хәерлек юктыр, ул әжәһәннәмдә".

(Ахыры 2 нче биттә.)

ДИНЕБЕЗНЕҢ КҮРСӘТКЕЧЕ — КҮРКӘМ ХОЛЫК

(Ахыры. Башы 1 нче биттә.)

"Ә берсе фарыз булган гыйбадәтләрен генә кыла, тик күршеләре анардан сәламәт, имин булдылар", - дигәч, Пәйгамбәрәбез (сгв): "Ул - жәннәттә", - дип жавап бирде. Раббыбыз кодси хәдисендә әйтә: "Әгәр бәндәм миңа карата гөһаһ кылса, соңра үкенеп тәүбә итсә, мин аны кичерәм, әгәр икенче бер колымны рәнжетсә, рәнжетелгән бәндәмнән гафу сорамыйча, мин аны кичермәм", - ди. Динебезнең асыл булган максаты, ул да булса, төзек, камил жәмгыять булдыру. Димәк, кеше кешенә рәнжетмәсен, хақына кермәсен, бер-берләренә Аллаһның бәндәләренә кебек карауны булдырсын. Бүгенге көндә бик күп мөселманнар зарланалар: "Безне кимсетәләр, динебезне кысалар, безгә жинаятьчеләргә караган кебек карыйлар", - диләр. Бу мөселманнарга мин болай дип әйтер идем: "Безнең мәртәбәле динебез бик күркәм, камил дин булып тора. Динебездә бик күп хикмәтләр яшерелгән бит, тик без аны күрмибез генә". Раббыбыз әйтә: "Гаеинә үзегездән эзлөгез", - ди. Әгәр мөселман дигән кешеләр теләсә нәрсә кычкырып, дин исемнән бозык, әшәкә эшләр эшләп йөрмәсә, мөселманнарга Раббыбыз тагын да күбрәк мөмкинлекләр ачар иде. Пәйгамбәрәбез (сгв) дәрәс әйтте бит инде: "Мөселман өммәте бер тән кебектер, берәр әгъзасы авыртса, бөтен тән яна башлый". Ниндидер бер ахмакның дин исемнән кылган бозык гамәле нәкъ шулай безгә тәэсир итә дә инде. Хөрмәтле кардәшләрем, шуңа күрә тагын бер мәртәбә кабатлыйм: сез "мин мөселман" дип әйткәнсез икән, ул - бик зур жаваплылык. Уйламыйча кылган бозык гамәлгез динебезгә зур зарар китерергә мөмкин, шуны онытмагыз. Хәдисенә өченчә өлешендә Рәсүлбәз әйтә: "Кем Аллаһка вә Кыямәткә иман китерсә, кунакны каршы ала белсен", - ди. Димәк, кунакчыл булу ул - мөселманның сыйфаты. Рәсүлбәз Мөхәммәд (сгв) гел Раббыбызга дога кыла торган булган: "Аллахумма әхсәнтә халкы фә әхсин хулуку (И Аллам, син минем тышкы кыяфәтемне матур итеп яраткансың, минем холкымны да матур итеп кылсаң иден)". Шулай ук, Рәсүлбәз бозык холыклы булудан сакланган вә бик еш Аллабызга бу доганы кыла торган булган: "Аллахумма инни әгузубикә мин мункәратил әхляк (И Аллам, мин Синнән бозыктыктан саклавыңны сорыйм)". Аллабыз Пәйгамбәрәбезнең (сгв) догасын кабул иткән. Рәсүлбәзнең холкы, дөрестән дә, барыбызга да туган көнөннән алып үлеменә хәтле безгә бөтен яктан үрнәк булды. Күркәм холыклы булды. Анын холкы Коръән иде. Дөрестән дә, Аллабыз Пәйгамбәрәбезне (сгв) Үзе тәрбия кылды. Раббыбыз безгә дә әйтә: "Сезне дә тәрбия итәм", - ди, ә без әйтәбез: "Юк инде, кирәкми. Без үзәбез беләбез, без инде - тәрбияләнгән бәндәләр", - дибез. Кайбер мөселманнар сорау бирә: "Нишләп соң Рәсүлбәз бөек әхлаклы булды, ә безне Раббыбыз шундый итмәде икән?" - диләр. Аллабыз үз Китабында әйтә: "Лә икраһә фид дин (Диндә көчләү юк)". Әгәр без үзәбез сорамасак, теләмәсәк, беркем дә күркәм холыкны безнең күнәлләргә салмаячак. Ник соң Рәсүлбәз әдәп-әхлакка бик зур игътибар бирде, безгә дә игътибарлы булырга кушты? Сәбәбе бу хәдистә: "Көннәрдән бер көнне Рәсүлбәз сәхабәләрдән сорады: "Сез банкрот булган кешенә кем икәнлеген беләсезме?" - диде. Сәхабәләр: "Әйе, ул - акчасыз калган кеше", - дип жавап бирделәр. Пәйгамбә-

рәбез: "Юк. Дөрестән дә, Кыямәт көнөндә банкрот булган кеше ул - уразалы, намазлы, зәкятле, гыйбадәтләр белән тулы килгән кеше булып", - диде. Тик бер кешенә рәнжеткәнә, икенчә берәүнең малын алганы, өченчәгә сукканы, дүртенчәгә гыйбәтен сөйләгәнә, кеше хақына керүе ачыкланыр. Бу рәнжетелгән кешеләр Раббыбызга килеп әйтерләр: "И Аллабыз, бу кеше безне рәнжеткән иде. Син аның гыйбадәт әжерен безгә бир", - диярләр. Раббыбыз бу гыйбадәтләр кешенә әжерләрен гомәрә бие рәнжеткән кешеләргә бирер, моның тиз арада гыйбадәтләре бөтә башлар, ә рәнжетелгән кешеләр әле һаман килә торырлар. Фәрештәләр: "Аның изге гамәлләре калмады", - дигәч, "Алай булса, безнең гөһаһларыбызны аңарга бир", - дип әйтерләр. Тиз арада гомәрә бие на гамәл-гыйбадәт кылган бәндә бер әжерсез калып, үзе рәнжеткән кешеләренә гөһаһ өеме белән харап булып, утка китәр. Менә, хөрмәтле дин кардәшләрем, нинди генә гыйбадәтләр кылса, холкың бозык булса, әдәбәт булмаса, харап буласың икән. Әлбәттә, бу сүзләр: "Гомәр бие әхлаклы булып гыйбадәтсез жәннәтле буласың", - дигән мәгънә бирми. Тик динебезнең күрсәткече - күркәм холык. Икенчә бер хәдистә Пәйгамбәрәбез (сгв) әйтә: "Вә әхыббә линнаси мә тухиббу линәфсикә тәкун муслимән (Үзегә теләгән нәрсәне башкаларга да телә, шул вакытта син мөселман булырсың)". Бу хәдискә игътибар итсәк, Пәйгамбәрәбез (сгв): "Башка мөселманга, дини, башка кешегә, - ди. - Бөтен кешеләргә дә яхшылык ярат, үзегә теләгәнне бөтенсә теләсәң генә син Раббың алдында мөселман булырсың". Бу сүзләренә мәгънәсе үз өченә бик зур төшенчә ала бит. Иң күркәм жәмгыять шул була түгелме сон?

Көннәрдән беркөнне Пәйгамбәрәбез (сгв) сәхабәләргә, сорау биргән кебек итеп, сөйләсә сүзләренә игътибарлы булып, истә калдырырга куша: "Сезгә мөзмин кешенә кем икәнлеген әйтими?" - ди. - Мөзмин кешедән башкалар мал ягынан да, үзләре ягынан да имин булырлар. Малыбызга зарар салыр, үзәбезгә дә зарар салыр дип, уйлап та карамаслар. Мөселман шул булып: анын теленнән дә, кулыннан да башка кешеләр сәламәт булырлар. Кулы белән дә, теле белән дә безгә зарар салыр дип, мөселман турында уйлап та карамаслар". Димәк, мөселман берничек тә башкаларга зарар салмас, ди. Пәйгамбәрәбез (сгв) давам итә: "Мөжәһид ул - Аллаһның юлында үз нәфесе белән көрәшүче булып", - ди. Менә бүгенге көндә мөселман өммәтенә авыру, чирле булуының сәбәбе икейөзлекләтә: "Жиһад!" - дип кычкырып йөриләр, ә өйләренә кайткач, я ялгыз калганда, Аллаһны онытып, мине бит беркем дә күрми дип, ни кылганнарын белмиләр. Рухи тәрбия алу дигән төшенчә, гомумән, югалып бара да инде. Пәйгамбәрәбез (сгв) Бәдер сугышынан кайткач: "Кече жиһад бетте, зурысы гына калды инде", - ди. Сәхабәләр әйттеләр: "И Рәсүлбәз, моңардан да зуррак жиһад була аламы инде?" Әйе, ул - үз нәфесен белән Аллаһның юлында көрәшү", - диде Мөхәммәд (сгв).

Пәйгамбәрәбез (сгв) давам итеп әйтә: "Мөжәһид кеше - ул бозык булган эшләрдән вә гөһаһлардан китүче кеше". Бүгенге көндә мөселманнар жан төшенчәсенә карата әйтәләр сүзгә бер дә дәрәс аңламыйлар шул. Әгәр берәрсе: "Уку ул - энә белән кое казу", - дисә, без бит энә алып кое

казырга чыгып китмибез. Ә ник соң безнең яшьләребез: "Пакистан кебек илләргә китәбез. Чын Ислам анда гына, монда Ислам юк", - дип, бөтенәбезне кяферлектә гаепләп китеп баралар да, харап булалар. Соңра эти-әниләрән елатып, үз илләренә кайта алмыйча жәфа чигәләр. Рәсүлбәз жиһадка барырга жыенган егеткә сорау бирә: "Әгәр син сугышка китсәң, әниң белән кем кала?" "Беркем дә калмый", - дигәч, Пәйгамбәрәбез (сгв): "Синәң жиһадың - әниңне карап, аның ризалыгын, хәер-догасын алу", - ди. Ә бүгенге көндә исә яшьлек белән эти-әниләрәңнең ризалыкларын алмыйча үз иленә ташлап китү, әлбәттә, дәрәс түгел. Без, мөселманнар, һәрвакытта да үзәбезне дәрәс итеп тотарга тиешбез. Рәсүлбәз әйтә: "Әл жәннәту тахтә әкдәмил уммәхәт (Жәннәт әниләрнең аяк астында)", - ди.

Кыямәт көнөндә үлчәүләрдә иң зур изге гамәлләрдән булганы - ул кешенә әдәплә булуы. Көннәрдән беркөнне Пәйгамбәрәбез Мөхәммәдтән (сгв) сорадылар: "Иә Рәсүлбәз, нинди изге гамәлләр өчен кешеләр иң күп жәннәткә керер?" Ул әйтте: "Ике әйбәр өчен: ул да булса, тәквәлык вә күркәм холык (әдәплә булу) өчен". Тагын сорадылар: "Нинди гөһаһлар өчен иң күп кеше ут газына керер?" Пәйгамбәрәбез (сгв) жавап бирде: "Ул ике төрлө нәрсә өчен: теле (теләсә нәрсә сөйләү, әхлаксыз булу) вә женес әгъзалары өчен", - диде.

Ислам дине ул - күркәм жәмгыять бар итәргә килгән дин. Бөтен гыйбадәт, иң беренче, Аллабыз каршындагы бурыч булса, икенчә яктан, жан азыгы, рухи тәрбия булып тора.

Я Раббым, барлык мөселманнарда да күркәм холык булып, сөйләгән сүзләре кылган гамәлләренә туры килеп, башка милләтләргә үзәбезнең күркәм холкыбыз белән үрнәк күрсәтеп, аларның күнәлләрендә ислам диненә карата мәхәббәт уятып, дингә керүләренә сәбәпчә булып, шул сәбәпләрнең әжерләрен күрәп, жәннәтләргә керәп, шунда мәңге калырга насыйп булса иде. Раббым, барчаларыбызга да күркәм холык бир вә бозык холыклардан сакла.

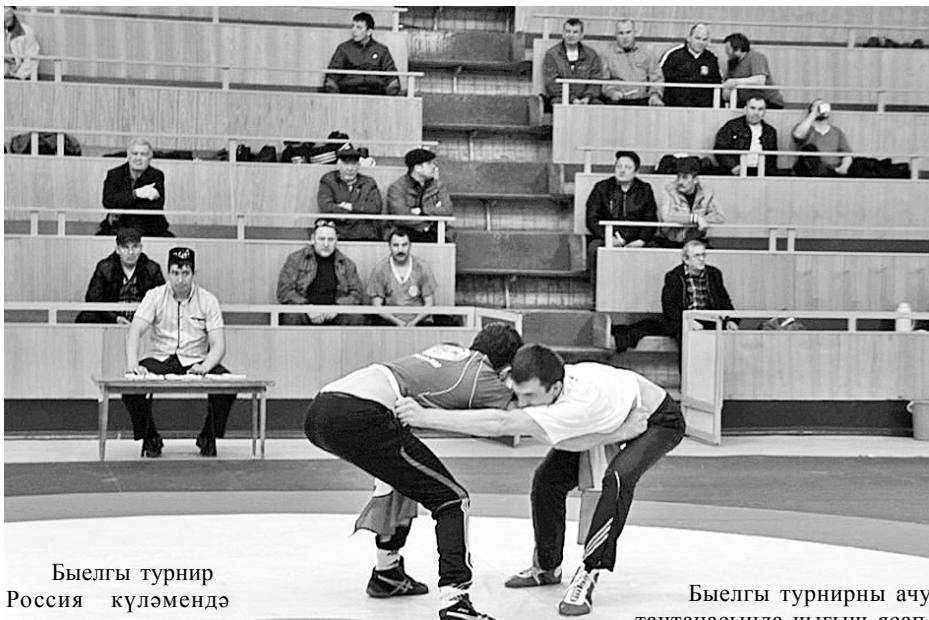
**Алмаз хәзрәт ШӘРИФУЛЛИН,
Татарстанның көньяк төбәге казые,
Чистай шәһәре һәм районы имам-мөхтәсипе**

Габдулла хәзрәт ӘДНӘМОВ:

"Милли спорт төрләре милләтне"

Чаллыда мөселман яшьләренең Үзәкләшкән дини оешма - ТР мөселманнары Диния нәзарәте кубогына татарча көрәш буенча турнирларын уздыру традициягә керде. Аның максаты - мөселман яшьләрен милли спорт төрләренә активрак тарту, аларны сәламәт яшәү рәвешә буенча башка яшьтәшләренә дә үрнәк итеп әзерләү. Быел мондый бәйгә 4 нче мәртәбә узды. Ул 14 апрельдә, һәр елдагыча шәһәрнең "Витязь" спорт комплексында үткәрелде. Әйтергә кирәк, шәһәрдә мондый турнирларны югары дәрәжәдә уздыру өчен бөтен мөмкинлекләр, шул исәптән тәҗрибәле судьялар да бар.

Быелгы турнир Россия күләмендә игълан ителеп, күрше-тирә республика, өлкәләргә дә чакырулар жиһәрелгән иде. Кызганыч, берничә очраклы вәкилле исәпләмәгәндә, читтән килүче спортчылар теркәлмәде. Татарстаннан читтә мөселман яшьләрен милли спорт төрләренә тарту эше йомшак куелганмы, әллә башка сәбәптәнме - монысы әлегә билгесез.

Быелгы турнирны ачу тантанасында чыгыш ясап, ТР мөселманнары Диния нәзарәте рәисенә беренче урынбасары Габдулла хәзрәт Әднәмов болай диде: "Динебез тормыш белән тыгыз бәйләнгән. Ул бөтен юнәлешләргә чолгап алган. Анда спортка да урын бирелгән. Ә милли спорт төрләре мөселман яшьләренең рухын, төнен ныгыту белән

ИСЛАМИЯТНЕҢ БӨЕК ГАЗИЗЕ

(Ахыры. Башы газетабызның 13 апрель (№15) санында.)

1917 елгы инкыйлабтан соң Муса Жаруллаһ Петербург вә Мәскәү мәчетләренен имам-хатыйбы булып хезмәт итә. 1926 елның май-сентябрь айларында Ризаэддин бине Фәхреддин, Габдрахман Гомәри, Кәшшафеддин Тәржемани, Таһир Ильяс һ.б. берлән Мәккәи-Мөкәррәмәдә гаять мәсүлиятле вазифалы сәфәрдә була. Аның укымышлылыгы да таныла.

Әмма гыйльми хезмәтләрен нәшер итү елдан-ел кыенлаша, халык белән аралашу вә имамәтчелек вазифасын башкару юлында да, ни үкенеч-ачыныш, киртэләр көннән-көн арта бара. Жанның кая куярга белмәгәч, М.Ж.Бигиев Уфага - мөфти хәзрәтләре Р.Фәхреддин хозурына да килеп китә. Төрле сәяси күнелсезлек, рәнжетелү-кимсетелүләр 1930 елда аны коточкыч мөһажирлектә - эмиграциягә китәргә, ягъни Ватаныннан ваз кичәргә этәрәләр, мәжбүр ителәр. Адәми зат тереклегенә түзгесез мәлләрендә дә гыйльми эшчәнлеген дәвам итә ул. 1931 елда шәхси чакыру буенча Иерусалим-Бәйтәлмөкатдәстә үткәрелгән дөньякүләм мөселман конгрессында катнаша. Гомумән, Муса Жаруллаһ ул елларда киң Шәрәкның төрле якларында була. Русиягә әйләнәп кайту, газизә хатынын, балаларын күрү хыялы белән яши, аяныч ки, дөһшәтле елларда мондый мөмкинлек тамырыннан киселгән була. 1947-1948 елның кышын ул Истанбулда үткәрәп, 1948 елның көзендә әл-Кәһирәгә юнәлә. Саулык-сәләмәтлеге какшаган (бәвел куыгы ялкысыну, күзләрендә катаракт, йөрәк хасталыгы) Муса Жаруллаһ төрле хастаханәләрдә дәвалана. Габдрәшит казый Ибраһимның кызы Фәүзия ханым вә Галимжан Идриси ана ярдәм кулын сузалар: йортсыз-жирсез фәкыйрьләр, гажизләр йортына урнаштыралар. Шунда 1949 елның 28 октябрәндә Муса Жаруллаһ Аллаһның рәхмәте белән кавы-

ша, ягъни жан тәслим кыла, иртәгесен жәназа намазы Сәйдә Нәфисә мәсҗид шәрифендә укылып, Афиһидәге һидвия гаиләсенәң падишаһ каберлегенә дәфен кылына. Кабер шәрифе безнең көннәргә килеп ирешкән, әмма багымсыз. Аллаһ ахырын хәерле кылсын.

Инде кечкенә генә чигенеш: соңгы елларда татар вакытлы матбугатында ике-өч мәртәбә: "М.Ж.Бигиев Төркия Жәмһүриятендә вафат булган", - фикере тәкъдим кылынды, әмма ул хакыйкаткә хилаф, хата. М.Ж.Бигиев гыйльми-ижади хезмәтләренәң күпчелеге дини мәсәләләргә багышланган. Аларда ул мөкатдәс Коръәни-Кәрим, Пәйгамбәрәбез (сгв) хәдис шәрифләре, шәригатынәң бүгенге дөньяда тоткан урынын билгеләргә иҗтиһад кыла һәм алардан һәр заманда нәтиҗәле файдаланырга мөмкин дигән төпле фикергә килә. Шулай ук ул социаль-сәяси проблемаларны да, иҗтимагый тормыш мәсәләләрен дә читләтеп үтми.

Гыйльми-ижади эшчәнлегенәң тәүге адымларында ук ул Габдрәшит Ибраһимов берлән бергә "Ислам социализмы" концепциясен эшкәртә вә ислами тәғлиматның яңа жәмгыять төзүгә каршы түгеллеген дәлилләмәле исбатлый. Ул Шәрәк илләрендә хатын-кызларга ирләр белән бертигез хокуклар вә ирек бирергә кирәклегенә басым ясап күрсәтә. Коръәни-Кәрим тарихы буенча мәшгулиятләрен ул гомеренәң соңгы көннәренә кадәр дәвам итә, һәм бу хәл аны 1915 елда ук Казанда дөньяда курган Каләми Шәриф басмасында хаталар барлыгын тануга китерә. Ошбу ачыш жирле галим-голәмә аркасында зур шау-шу кузгата. "Рәхмәте Илаһия гомуми" (Казан, 1910) исемле китабында мөәллиф-Мосхәф Шәриф аять-кәримәләренә таянып, "Аллаһның рәхмәте киң булуы", мөселманнарның гына түгел, башкаларның да жәннәткә керү мөмкинлеге турында сүз алып бара. Мәгълүм булсын: бу хезмәткә Ризаэддин бине Фәхреддиннен рецензиясе бар, вә Муса Жаруллаһның матбугатта пәйда булган жавабы да нәшер

ителгән. Галимнең 1912 елда Казанда нәшер ителгән "Озын көннәрдә рузә" исемле күләмле хезмәте дин-исламның мөһим нигезләреннән булган мәсәләләрне яктыртуга багышланган. Биредә ул жәйге эссе көннәрдә ислам кануннарына хилафлык китерми хезмәт адәменәң хәлен жинеләйтү максатын күз уңаенда тотта. Бу очракта ул хасталарга, мосафирларга һәм бала имезүче хатыннарга карата Каләмулладагы аять-жәлиләләргә таяна. Дин вә дини тәғлиматка кагылышлы мәсәләләр Муса Бигиевның "Тасхиһе рәсеме хат Коръән" (Казан, 1919), "Инсаннарның гакийдән Илаһияләренә бер нәзар" (Ырынбур, 1911) һ.б. хезмәтләрендә дә чагылыш таба. Ә "Шәригаты әсаслары" (Казан, 1907), "Кавагийде фикһия" (Казан, 1910), "Зәкят" (Петербург, 1916), "Халык нәзаренә берничә мәсәлә" (Казан, 1912), "Зәбиһә һәм хатын" (Петербург, 1914), "Маидә" (Петербург, 1914) һәм "Мәет якмак мәсәләсе" (Петербург, 1914) кебек хезмәтләрендә М.Бигиев әдәп-әхлак вә хокук мәсәләләренә туктала.

Актив жәмәгать эшлеклесе булган галимнең күп кенә хезмәтләре татарлар арасында иҗтимагый хәрәкәтләрен, милләт тормышындагы мөһим вакыйгаларны, сәяси агымнарны барлауга багышланган. Ошбулар арасында "Исляхат әсаслары" (Петроград, 1916), "Хокукы әсасия" (Петроград, 1916), "Мөляхазә" (Петербург, 1914), "Мөселман нәдвәсе" (Казан, 1906) кебек әсәрләре үзләренен көн кадагына сугулары берлән аерылып торалар. Мөтәфәккирнең "Исламият әлифбасы" (Берлин, 1923) дигән хезмәте дә югарыда күрсәтелгәннәр белән аваздаш. Биредә Муса Жаруллаһ татар иҗтимагый фикере үсешен күздән кичерә вә ислам берлеге идеясен яклап чыга.

Олуг галимбез Муса Бигиевның рухы шат булса иде! Кабере нурдан мәхрүм булмасын.

**Равил УТӘБАЙ-КӘРИМИ,
Шәркыят вә Исламият галиме**

Дини мәгариф системасында мәдрәсә мөгаллиме эшчәнлегенен үзенчәлекләре

Татар халкы дөнья күләмендә үзен тырыш һәм булдыклы, максатчан һәм белемле, дини һәм әдәпле милләт буларак таныткан. Тарихтан мәгълүм булганча, югары мәдәниятле халык буларак формалашыр өчен татарларга ислам дине ярдәм иткән: дөрестән дә, милләтәбезнең үсеш юлы, мең еллык гыйбрәтле тарихы нәкъ менә шушы дин белән бәйле. Бабаларыбызның укымышлы булулары, гарәп графикасы нигезендә укый-яза белүләре дә - мөселман дин әһелләре эшчәнлегенәң нәтиҗәсе.

Шулай итеп, мәдрәсәләр элек-электән татар мәгариф системасының нигез ташын тәшкил иттә. Ә мәдрәсәдә белем бирүче остаз-мөгаллим жирле халык арасында аерым бер хөрмәткә, олылауга лаек кеше булып саналды. Татарлар элек-электән гыйлемгә омтылып, аның кадерен белеп яшәгәннәр һәм әйтергә кирәк, дөньяви, гомуми белем нигезендә дин гыйлеми булган: аның ярдәмендә милләттәшләребез рухияткә тартылган, ислам дине аша дөньякүләм мәдәнияткә катнаштырылган. Нәкъ менә шуна күрә татарларда мәдрәсә мөгаллиме махсус статуска ия булган: ул күп кешеләрнең күңелен белем нуры белән яктырткан, милли мәдәният, югары әхлак үрнәге булып торган. Мәдрәсәләр, анда хезмәт итүче хәлфәләр жәмгыять һәм аерым кеше тормышына зур йогынты ясып алган. Моның сәбәбе - мөгаллимнәрнең киң кырлы белемгә дә, күркәм әхлакый сыйфатларга да ия булуы.

1917 елгы социалистик инкыйлабыннан соң 8 дистәләп елны үз эченә алган дәвердә мәдрәсәләр эшчәнлегә билгеле сәбәпләр аркасында тукталып торды. XX гасырның 90 нчы елларында исә татар дини мәгариф системасы янә аякка баса башлады. Бер-бер артлы мәдрәсәләр ачыла килде һәм, әлбәттә инде, кадрлар мәсәләсе - дин белеме эзләп килгән шәкертләргә тиешле дәрәжәдә гыйлем-тәрбия бирерлек мөгаллимнәр табу үтә дә мөһим бер проблемага әверелде. Һәркем үзенчә тырышты, яңа шартларга яраклашып, туган мөмкинлекләренә файдаланып, хезмәт иттә. Татарстанның шактый күп төбәкләрендә эшли башлаган мәдрәсәләрдә башлап йөрүчеләр сыйфатында ихласлы энтузиастлар булды. Алар башкарган эшнен асылы "без ниндидер яна нәрсә оештыру юлында түгел, ә үз асылыбызга кайту юлында" дигән принциптан гыйбарәт иде.

Шулай итеп, элгәре эшләгән мәдрәсәләр, анда хезмәт иткән мөдәррисләр XX гасыр ахырында оеша башлаган дини уку йортлары, яңа заман мөгаллим-остазлары өчен күркәм вә гыйбрәтле үрнәк булды. Йөз ел элек милли мәгариф системасында хезмәт иткән дин әһелләре бүгенге көндә үрнәк итеп алырлык нинди сыйфатларга ия иде соң? Һәммәбезгә мәгълүм, татарлар элек-электән башка милләт, башка дин вәкилләре арасында яшәде. Шулай ук, гарәп илләрендә яшәүче халыклардан аермалы буларак, татарларга дин тотмаучы милләттәшләре белән аралашып, тыгыз элемтәдә торып гомер кичерергә туры килде. Шуна күрә дә мәдрәсәдә белем алучы шәкертләренә остазлары ислам дине, шәригаты буенча яшәми торган жәмгыять шартларында эш итә алырлык итеп әзерләде. Бүгенге көндә дә мәдрәсәләр, ислам дине һәм дөньяви дәүләт үзара гармонияле рәвештә мөгамәлә корырга тиешлеген истә тотып шәкертләренә укытырга тиеш. Халкыбызның дини мәгариф системасында иҗтиһад кылган мәшһүр тарихи персонажларның эшчәнлегенә игътибар итсәк, шунысы ачыклана: алар беркайчан да дини фанатиклар тәрбияләүне максат итеп куймады, киресенчә, мәдрәсә укучыларына дини булмаган мохиттә яшәргә һәм хезмәт итәргә кирәк булачагын "сендерде". Аларның шушы тәҗрибәсе хәзерге вакытта да заманча дини мәгариф системасын төзүдә, без яшәгән дәүләттә динезбезне уңышлы үстерү юнәлешендә бик тә файдалы була ала.

(Ахыры 4 нче биттә.)

саклап калырга ярдәм итә"

бергә, милләтәбезне саклап калу өчен дә үз өлешен күртә".

Чаллы шәһәре башкарма комитеты рәисе Фәрхәт Латыйпов, Татарстанның баш казые Жәлил хәзрәт Фазлыев та котлау чыгышларында мөселман яшыләрен спорт белән активрак шөгыльләнәргә чакырды.

Быелгы бәйгедә Татарстанның 21 шәһәр-районыннан һәм Россия ислам уни-

верситетыннан 75 көрәшче катнашты. Алар арасында 8 спорт мастеры да бар иде. Ә Әлмәт командасы тулаем спорт мастерларынан гына торды. Үлчәнүгә кадәр спортчылар намаз гыйбадәте тәртипләрен белү-белмәүләре турында тест биремнәре эшләде. Чөнки, турнир үтә башлаганнан бирле, анда намаз укучылар гына катнаша ала. Тәртип шундый. Көрәш 60, 70, 80, 90, 100

килограмм һәм аннан да авыррак үлчәү категорияләрендә барды. Көрәшчеләр киеренке, әмма матур көрәш күрсәттә. Быелгы турнирда травма алучыларның булмавы көрәш техникасының камилләшә баруын күрсәтә. Кискен көрәштә үз үлчәү авырлыкларында түбәндәге көрәшчеләр батыр калды: 60 килога кадәрге үлчәү категориясендә - Чаллының 52 нче мәктәп укучысы Муса Камалов, 70 килога кадәрге ү.к. - Әлмәттән спорт мастеры Руслан Нургалиев, 80 килога кадәрге ү.к. - КФУның Алабуга институтында белем алучы I курс студенты Айназ Фәләхов, 90 килога кадәрге ү.к. - Әлмәт дәүләт муниципаль хезмәт институтының IV курс студенты Айвар Билалов, 100 килога кадәрге ү.к. - Әлмәттән нефтьче Фәнил Минһажев, 100 килодан авыррак ү.к. - "Елховнефть" идарәсе хезмәткәре, спорт мастеры Ильяс Галимов.

Сүз уңаеннан шунысын да әйтәп үтәргә кирәк: 2010 ел турнирында олуг бүләккә ия булган Фәнил Минһажев турнирны ачу тантанасында үзенен уңышлы хаж кылуы турында хәбәр итте, Коръән укыды һәм көрәшчеләргә уңышлар теләде. Шулай ук турнирда беренче елны хаж юламасына ия булучы Илдар Алтынбаев та ("Таттрансгаз"ның Азнакай бүлекчәсе хезмәткәре) көч сынашты һәм 100 килодан артык үлчәү категориясендә II (призлы)

урын яулады.

Көрәш төмәмлангач, батырлар арасында жирәбә салынды һәм анда отучы 19 яшьлек Айназ Фәләхов турнирның иң олы бүләге - хажга юлламага ия булды. Аны яшь көрәшчегә Жәлил хәзрәт тапшырды. II һәм III (призлы) урыннарны Чаллы, Азнакай, Минзәлә, Түбән Кама, Әлмәт, Актаныш, Саба көрәшчеләре бүлештә. Жинүчеләргә Диния нәзарәте дипломнары һәм бүләкләр тапшырылды. Командалар арасында жинүче итеп Чаллы көрәшчеләре танылды. II һәм III урыннарда - Әлмәт һәм Азнакай командалары.

Турнир матур бер бәйрәмгә әверелде. Тик, нигәдер, мөселман яшыләре көрәшен тамаша итүчеләр аз була. Ә бит, уйлап кара-саң, турнирны карап утыру вакытында гына да үзәң күпме көч, энергия аласың, ял итәсен.

Әлбәттә, мондый бәйгеләренә оештыру зур чыгымнар таләп итә. Быелгы бәйге иганәчеләре - РФнең "Татарча көрәш" милли спорт федерациясе, Диния нәзарәте, мөхтәсипәтләр, Чаллының уннан артык предприятие-жәмгыятьләре *(анда хезмәт куючы җитәкчеләрнең күбесе үзләре дә элеккеге көрәшчеләр)*.

**Хәлил ШӘРИФ,
Чаллы мөхтәсипәтенәң
матбугат үзәге җитәкчесе**

Дини мәгариф системасында мәдрәсә мөгаллиме эшчәнлегенен үзенчәлекләре

(Ахыры. Башы 3 нче биттә.)

Әйе, һәр дин әһеле, ә мәдрәсә мөгаллиме бигрәк тә, заман сулышын яхшы тоеп яшәргә һәм эшләргә тиеш. Дөнья бик үзгәрүчән. Тормыш безнең алды-бызга янадан-яңа сораулар, проблемелар куя, аларга - телисенме, теләмисенме - җаваплар табарга туры килә. Мәдрәсә мөгаллимнәре төрле тормыш мәсьәләләрен ислам тәгълиматы "күзлегә" аша хәл итәргә, ягъни шәригать кысаларында калып, урталык тарафлары булырга һәм моңа шәкертләргә дә өйрәтәргә тиеш.

Бүгенге мөселман өммәтенә хас булган күренеш - ул төрледән-төрле секталарның, ислам динен, дин әһелләрен дискредитацияләгән агымнарның пәйда булуы. Кызганычка, бүген яшьләр, шул исәптән белем юлында булган кайбер шәкертләр дә, шундый секта-агымнарга жәлеп ителә. Бу чын-чынлап хәзерге заман мөселманнары өчен кыен бер проблемага әверелде. Традицион исламнан читләшеп, шикләр бер төркемгә кушылган яшь кеше, гадәттә, үз амбицияләрен, нәфес теләкләрен жиңел юл белән канәгатьләндерергә омтыла, динне үзенә максималистик карашларын тормышка ашыру мөмкинлеге буларак файдаланырга тели. Бу нисбәттә мәдрәсәләр төптән уйланган, белем вә гыйбрәтләр мисаллар белән ныгытылган сәясәт алып барырга тиеш. Кызганычка, кайбер дини уку йортларында бу мәсьәләгә тиешле дәрәжәдә игътибар бирелмәде. Шәкертләр, төп дини белем ала, әмма гомуми укымышлылык житенкерәми. Нәтижәдә яшь дин әһеле: "Менә аять! Менә хәдис!", - дип кычкырып үзенекен тәкърарлый, ә татар менталитеты, милли үзенчәлекләр, халык белән аралаша алу, диндә беренче адымнарын гына ясаучы кешенең психологиясен белү, сөйләшә һәм тынлый белү, ягъни сабыр булып һәм әдәпләлек саклап, тыныч, хикмәтләр итеп дискуссия алып бару кебек нәрсәләр читтә кала. Татар дин әһелен эзерләү процессында мәдрәсәләр шушы мәсьәләләргә, һичшиксез, зур игътибар бирергә тиеш. Шәкертләрдә үз

халкына карата хөрмәт һәм горурлык хисе тәрбияләргә кирәк. Аның өчен татарлар тарихын, гыйбрәтләр, бөек үткәнен өйрәнү мәслихәт. Яшьләр милләт тарихын өйрәнмәсә, белмәсә, үз халкы язмышына да, үзе яшәгән жирлектәгә ислам динә үсешенә дә битараф булачак. Тарихны белмичә торып, кеше үз халкы белән горурлана алмый. Ә безнең тарихыбыз - ул Ислам. Бабаларыбыз тормышын өйрәнү иманыбызны ныгытачак кына. Үз халкың белән горурлану исә милли үзәк уянуга этәргеч булачак, ә бу - халкыбызга хас булган барлык уңай сыйфатларны үзгәртү тупларга, тәрбияләргә ярдәм итәчәк. Бүгенге жәмгыять торышында, шул исәптән мәдрәсәләр эшчәнлегендә дә, әлеге факторга игътибар булмау аркасында татарлар үз милли үзенчәлеген, телен, гореф-гадәтләрен югалта бара. Ә бит уйлап карасаң, Аллаһы Тәгалә безне татар итеп яраткан һәм безнең бурычыбыз - иман белән бергә милли йөзәбезне дә кәдерләп саклау. Бу - безнең өстәбездәгә әһәмиятле әманәт һәм дини уку йортлары эшчәнлегә дә миллилекне саклап калу мәсьәләсендә гаять зур роль уйный. Кызганыч ки, бүген мәдрәсәләр гарәп теленә, гомумән, дини белемгә басым ясап, милләт, халык мәсьәләсен кайгырттырга ашыкмый кебек.

Тарихыбызга мөрәҗәгать итеп, XIX гасыр давамында - XX гасыр башында эшләгән мәдрәсәләргә, анда эшләүче мөгаллим-остазларны искә аласым килә. Зыяеддин Камали, Әхмәтһади Максуди, Габдулла Апанәев, Шәмсетдин Күлтәси, Галимжан Баруди һәм башкалар сыйфатлы һәм шул ук вакытта гади, халыкка да аңлаешлы булган дини һәм фәнни эчтәлекле китаплар, методик кулланмалар язган. Әйтик, XIX гасырда татар халкының күренекле дин әһеле, мәдрәсә хәлфәсе Жамалетдин Бикташи дөньяви дәүләттә яшәүче гади татар кешеләре өчен һәркем үзенә туган телендә аңларлык дини китаплар, язмалар чыгарган. Хәтта Р.Фәхреддин дә аны "бөтен Русия мөселманнары остасы" дип ата-

ган. Шулай итеп, элгәре зыялыларыбыз беркайчан да "диндә милләт юк" дигән шигарь-лозунгны күтәрәп чыкмады, киресенчә - ихластан, зур тырышлык белән үз милләткә өчен хезмәт итте.

Мәдрәсә мөгаллиме эшчәнлеген үзенчәлекләре турында әйткәндә, әлбәттә инде, дин өлкәсендә эшләүче укытучыга хас булырга тиешле сыйфатларны да искә алмыйча булмый. Иң беренче мөһим сыйфат буларак - үз эшен, укыткан шәкертләргә өчен тирәнтен җаваплылык хисен тою кебек сыйфатны билгеләп үтәсем килә. Икенчедән, эшен нәтижәсә өчен ихластан кайгыру (ничек итеп үз өең, үз гаиләң, үз балаларың өчен кайгырсаң, шундый ук дәрәжәдә (ә бәлки аннан да артыграк!) динен өчен, мәдрәсәң һәм шәкертләргә өчен кайгыру булырга тиеш). Шулай ук эш сөючәнлек, үзгә карата таләпчәнлек, рухи һәм бәдәни пәхтәлек, сабырлык, намуслылык һәм әдәплелек - мәдрәсә мөгаллиме өчен бик тә кирәкле сыйфатлар. Иң мөһиме - дини остаз укучылар-шәкертләр алдында гына түгел, гади халык - туганнары, күршеләре, танышлары арасында да динбездә телгә алына торган югары эхлакый сыйфатларның гәүдәләнешә булуын онытмаска тиеш. Бу уңайдан бер кызыклы очрак, мазәк дәрәжәсендә булган торыштагы бер хәл искә төшә. Авыл мулласы өе янындагы киргәсен рәтләп кадак кага икән. Күрше егетә моны зур игътибар белән күзәтә. Шактый гына вакыт узгач, мулла күрше егеткә дөшә: "Нәрсә карап тора-сың шундый дикъкат белән, әллә кадак какканны күргәнәң юкмы?" Моңа җавап итеп егет әйтә: "Күргәнем бар, әмма шунысы кызык: чүкчәк белән бармагына суккач, нәрсә әйтәрсен микән? Шуны көтеп, күзәтеп торам мин сине".

Мазәк итеп сөйләрдәк хәл булса да, монда уйланырлык нәрсә бар, жәмәгать. Чыннан да, без - дин әһелләре, имамнар, мөгаллимнәр - халкыбызның игътибарлы күзәтүгә астында. Безгә карап, күп кеше динбез хакында фикер йөртә, нәтижәләр ясай. Аларның дин юлына басулары, бу дөньяда һәм ахирәттә бәхәтләр бу-

Фото иллюстрация рәвешендә бирелә.

лулары безнең эшчәнлеккә, безнең тырышыбызга һәм ихласлыбызга да бәйле. Ләкин шунысы да бик әһәмиятле: без барыбыз да Аллаһ Раббыбыз күзәтүгә астында. Әгәр Аның динен, Аның бөек Канунын башкаларга житкерегә алынганбыз икән - димәк, өстәбезгә бик зур җаваплылык алдык. Шушы җавапны эшнә һәммәбезгә дә ла-

еклы башкарып чыгарга язсын. Аллаһы Тәгаләнен динен халкыбызга житкерегә, пәйгамбәрәбез Мәхәммәд (сгв) үрнәгендә гамәл кылырга, барчабызга да Аллаһ рәхмәтендә булырга насыйп әйләсен.

Ришат КУРАМШИН,
Кукмара мәдрәсәсе директоры

"Казан басмасы"

(Ахыры. Башы 1 нче биттә.)

Революциядән соң татарларда дини китап басу традициясе бөтенләй диярлек өзәл. Гарәп графикалы өем-өем китапларны яндырып юкка чыгарганда татарларның китап басу традициясе балта белән чабыла. 70 елдан артык вакыт эчендә бөтен совет иленә Изге Китап бер-ике тапкыр гына нәшер ителә.

Үзгәртеп корулардан соң, кибертләр дини китаплар белән тулды. Изге китаплар төрле мөселман илләреннән алып кайтып сатылды яки бүләккә өләшә. Шул ук вакытта, Казанның 1000 еллыгын үткәргән көннәрдә Кол Шәриф мәчете ачылышына "Казан басмасы" "мемориал басма" буларак дөнья күрдә.

Бүгенге көндә без татар халкының дини китаплар нәшер итү традициясен кире кайтарырга, яңартырга омтылабыз. Шул максаттан, нәзарәт көчә белән китаплар нәшер ителә. "Казан басмасы"н бастыру бу юнәлештә житди эш алып барылуын күрсәтә. Хәзерге вакытта Диния нәзарәте "Мөгаллим сәни" китабын басмага әзерли. Коръәнне укырга өйрәтә торган китап озаklamый дөнья күрәчәк.

Үзәкләшкән дини оешма - ТР мөселманнары
Диния нәзарәте рәисе, мөфти Илдус хәзрәт ФӘИЗ

Төзөтү

Газетабызның 2012 ел, 13 апрель санында (№15) дөнья күргән "Исламиятнең бөек газизе" дип исемләнгән мәкаләнен башында сүз Муса Бигиев турында барды. 1 нче биттә без галимнен фотосын урнаштырдык. Тик техник сәбәпләр аркасында фото астындагы сүзләрдә ялгышлык киткән. Жибәрелгән хатабыз өчен барлык укучыларыбыздан да гафу үтенәбез.

Казанда намаз вакытлары

Көн исеме	Дата	Иртәнге намаз	Кояш чыгу	Өйлә намазы	Икенде намазы	Ахшам намазы	Ястү намазы
Шимбә	21.04.12	3:53	5:23	13:02	17:43	20:03	21:33
Якшәмбе	22.04.12	3:51	5:21	13:02	17:44	20:05	21:35
Дүшәмбе	23.04.12	3:49	5:19	13:02	17:45	20:07	21:37
Сишәмбе	24.04.12	3:46	5:16	13:02	17:47	20:09	21:39
Чәршәмбе	25.04.12	3:44	5:14	13:02	17:48	20:11	21:41
Пәнжешәмбе	26.04.12	3:41	5:11	13:02	17:49	20:13	21:43
Жомга	27.04.12	3:39	5:09	13:02	17:50	20:14	21:44
Шимбә	28.04.12	3:37	5:07	13:02	17:51	20:16	21:46

«Дин вә мәгыйшәт» газетасы. №16 (133) чыгарылыш.

Гамәлгә куучы һәм нәшир: Үзәкләшкән дини оешма – Татарстан Республикасы мөселманнары Диния нәзарәте.

Баш мөхәррир: Ришат ХӘМИДУЛЛИН.

Мөхәррир: Нияз САБИРҖАНОВ.

Дизайнер: Рөстәм МИҢНУЛЛИН.

Тираж: 5000 данә. Заказ: Е-530.

Газетаны ваклап сатуда төкәдим ителгән бәя - 3,00 сум.

Редакция адресы: 420111, Татарстан Республикасы, Казан шөһәре, Лобачевский урамы, 6/27.

График буенча бу санга 19 апрель көнне 17.00 сәгатьтә кул куелырга тиеш иде. Кул куелды – 17.00 сәгатьтә.

Төркөлү турында таныклык: Татарстан матбугат һәм мәгълүмат министрлыгында 1993 елның 16 февралендә 240 нчы номер белән төркөлдә.

Электрон адрес: niyaz.kazan@yandex.ru

Тел.: 8(843)267-29-67.

Газета "Татмедиа" ААҖ филиалы – "Идел-Пресс" полиграфия-нәшрият комплексында басылып чыкты (420066, Казан шөһәре, Декабристлар урамы, 2).

Газетада Аллаһы Тәгаләнең исемнәре, Коръәннән аятьләр бар, тиешсез урынга кулландан саклангыз!